

XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Kristaus pyktis ant fariziejų turėtų mus pamokyti, nes niekada anksčiau veidmainiavimas nebuvo taip griežtai smerkiamas. Jis visada atgrasus, bet yra dvigubai šlykštesnis, kai susijęs su mūsų nukrypimu nuo pareigų Dievui. Kartais mes per daug galvojame apie savo pareigas žmonėms ir pamirštame, ką esame skolingi Dievui, savo Kūrėjui ir Viešpačiui. Visada privalu prisiminti mūsų Viešpaties paliepiamą atiduoti tai, kas ciesoriaus ciesoriui, o kas Dievo – Dievui.

Ir šiais paskutiniais liturginių metų sekmadieniais Bažnyčia dažnai prisimena „Viešpaties dieną“, kai Jis sugrįš į žemę atėjęs pasaulio pabaigai. Šiandien ji mus kviečia laukti Jo su viltimi, nepasitikint savo jėgomis. Juk žmogus turi suvokti savo menkumą prieš Viešpatį ir melsti Dievą gailėstingumo prisimindamas, kad Kristus, kažkada pradėjęs mūsų atpirkimo darbą, tęsia jį nuolatos, kad užbaigtų; nes tik tada būsime tyri ir be priekaišto Paskutinio teismo dieną (Apaštalo skaitinys).

Introitus

Ps. 129, 3–4. Si iniquitates observaveris, Domine: Domine, quis sustinebit? quia apud te propitiatio est, Deus Israel.

Ps. 129, 1–2. De profundis clamavi ad te, Domine: Domine, exaudi vocem meam.

Collecta

Deus, refugium nostrum et virtus: adesto piis Ecclesiae tuae precibus, auctor ipse pietatis, et praesta; ut, quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Philippenses. (Phil. 1, 6–11)

Introitus

Ps 129, 3–4. Jei tu, Viešpatie, žiūrėsi neteisybių, Viešpatie, kas išsilaikys? Nes tu gali pasigailėti, Izraelio Dieve.

Ps 129, 1–2. Iš gelmių šaukiuosi tavęs, Viešpatie: Viešpatie, išgirsk mano balsą.

Kolekta

Dieve, mūsų prieglauda ir stiprybe, maloningai išklausyk nuolankias savo Bažnyčios maldas, Tu, pats pamaldumo žadintojau, ir suteik, kad mes tikrai gautume, ko su tikėjimu prašome. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško filipiečiams. (Fil 1, 6–

Tratres: Confidimus in Domino Iesu, quia cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Iesu. Sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis: eo quod habeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione, et confirmatione Evangelii, socios gaudii mei omnes vos esse. Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Iesu Christi. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia et in omni sensu: ut probetis potiora, ut sitis sinceri et sine offensa in diem Christi, repleti fructu iustitiæ per Iesum Christum, in gloriam et laudem Dei.

Graduale

Ps. 132, 1–2. Ecce, quam bonum et quam iucundum, habitare fratres in unum! **V.** Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ps. 113, 11. **V.** Qui timent Dominum sperent in eo: adiutor et protector eorum est. Alleluia.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. (Matth. 22, 15–21)

In illo tempore: Abeuntes pharisæi

11)

Broliai: Pasitikiu Viešpačiu Jėzumi, kad tas, kuris jumyse pradėjo šį gerą darbą, jį ir pabaigs iki Kristaus Jėzaus dienos. Šitaip manyti apie jus visus teisinga, nes aš turiu savo širdyje jus, kurie, tiek man esant kalėjime, tiek ginant ir stiprinant Evangeliją, visi tebesate mano malonės dalininkai. Dievas gali paliudyti, kaip jūsų visų pasiilgau Kristaus Jėzaus nuoširdumu. Ir dabar meldžiu, kad jūsų meilė vis augtų ir augtų pažinimu ir visokeriopu išmanymu, kad jūs mokėtumėte pasirinkti, kas vertingiau, kad būtumėte tyri ir be priekaišto Kristaus dieną, pilni teismo vaisių per Jėzų Kristų Dievo garbei ir šlovei.

Gradualas

Ps 132, 1–2. Štai kaip gera ir malonu gyventi broliams vienybėje! **V.** Kaip brangus aliejus ant galvos, kuris varva į barzdą, Aarono barzdą.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 113, 11. **V.** Kurie bijo Viešpaties, juo pasitiki: jis yra jų pagalba ir skydas. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 22, 15–21)

Anuo metu: Fariziejai pasitraukė ir

consilium inierunt, ut caperent Iesum in sermone. Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis, dicentes; Magister, scimus, quia verax es et viam Dei in veritate doces, et non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum: dic ergo nobis, quid tibi videtur, licet censum dare Cæsari, an non? Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis, hypocritæ? Ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis Iesus: Cuius est imago hæc et superscriptio? Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Reddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; et, quæ sunt Dei, Deo.

Offertorium

Esth. 14, 12 et 13. Recordare mei, Domine, omni potentatui dominans: et da sermonem rectum in os meum, ut placeant verba mea in conspectu principis.

Secreta

Da, misericors Deus: ut hæc salutaris oblatio et a propriis nos reatibus indesinenter expediat, et ab omnibus tueatur adversis. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui cum

tarësi, kaip jį sugauti kalboje. Jie nusiuntė pas jį savo mokinių kartu su Erodo šalininkais paklausti: „Mokytojau, mes žinome, kad esi tiesialkalbis, mokai tikro Dievo kelio ir niekam nepataikauji, nes nežiūri žmonių poaukščių. Tada pasakyk, kaip manai: valia mokėti ciesoriui mokesčius ar ne?“ Suprasdamas jų klastą, Jėzus tarė: „Kam spendžiate man pinkles, veidmainiai? Parodykite man mokesčių pinigą!“ Jie padavė jam denarą. Jis paklausė: „Kieno čia paveikslas ir įrašas?“ Jie atsakė: „Ciesoriaus.“ Tuomet Jėzus tarė: „Atiduokite tad, kas ciesoriaus, ciesoriui, o kas Dievo – Dievui.“

Ofertorijus

Est 14, 12 ir 13. Atsimink mane, Viešpatie, visokios galybės valdove, ir įdėk man į burną tinkamų žodžių, kad mano kalba patiktų kunigai-kščio akivaizdoje.

Sekreta

Suteik, gailestingasis Dieve, kad ši išganomoji atnaša nuolatos mus vaduotų nuo baismės už mūsų nuodėmes ir saugotų mus nuo visų nelaimių. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali Dieve, kuris su

unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in uníus Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis propriétas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 16, 6. Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus: inclina aures tuas et exaudi verba mea.

Postcommunio

Sumpsimus, Domine, sacri dona mysterii, humiliter deprecantes: ut, quæ in tui commemorationem nos facere præcepisti, in nostræ proficiant infirmitatis auxilium: Qui vivis et regnas...

vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąjį Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per Tavąjį apreiškimą apie Tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Ps 16, 6. Aš šaukiuosi tavęs, nes tu, Dieve, išgirsti mane; atsuk man savo ausį ir klausykis mano žodžių.

Postkomunija

Priėmę šventų paslapčių dovanas, nuolankiai Tave, Viešpatie, meldžiame, kad tai, ką liepei daryti Tavo atminimui, pagelbėtų mums mūsų silpnume. Kuris gyveni ir viešpatauji...